Kalász István

miről, kedvesem?

Gondolkodtam reggelig. Arról írjak verset
hogy: A fakéregbe vésett szív ugyanott marad.
A szív magasságában? Tegyem még hozzá: A
kéregbe metszett szív idővel repedezik. Vagy
arról: A madarak a tarvágás után a fényben keringenek.
A fát keresik? Vagy inkább: Alelnöke lett költőknek.
Nyakában lánccal könnyű ingben göndören hajol meg.
Vagy inkább arról: A fahíd korhad a között amit érzek és
amit mondhatok. Vagy: A harmadik kávé után kés van
a szívemben? Vagy arról: Nem tudom mi lesz? Vagy
arról: Csak állok az ablakban. És nézem a fákat. Vagy arról
hogy szeretem a madártejet? Vagy inkább rajzoljak rétet
erdőt ösvényt hegyet. Neked. És majd megyünk felfelé
a fák között?